خبر

تیر خلاص دولت به طرح حذف ارز ۴۲۰۰ تومانی؟

• **شرق:** ارز دولتی، ارز چهارهزارو۲۰۰ تومانی یا همان «ارز جهانگیری» که به نام معاون‌اول رئیس‌جمهور پیشین نام‌گذاری شده است، وضعیتی نامشخص دارد. در تازه‌ترین اخبار مربوط به آن احسان خاندوزی، وزیر اقتصاد دولت رئیسی گفت دولت به این نتیجه رسید که با توجه به پیامدهای منفی اجرای این طرح «در بخش تولید» و با نظر به حذف قید دوفوریت لایحه آن توسط مجلس دولت نیز اجرای این طرح را به تعویق خواهد انداخت. در اثنای بحث نیز گزارش‌هایی غیررسمی از بی‌میلی دولت برای حذف ارز چهارهزارو ۲۰۰ تومانی منتشر شد که حالا به شکل رسمی تأیید می‌شود.

بحث حذف ارز چهارهزارو ۲۰۰ تومانی در حالی به این مرحله رسیده است که دو تا سه ماه در ابتدای کار دولت به بحث درباره آن صرف شد و مطالب فراوان درباره آن نوشته شد و نظرها به هم نزدیک نشد. در جلساتی که ابراهیم رئیسی هنگام تسلیم لایحه آن با اقتصاددانان برگزار کرد، عمده شرکت‌کنندگان با آن مخالف بودند و درباره عواقب اجتماعی و سیاسی آن تذکر دادند و کمتر حرفی درباره پیامدهای منفی آن برای تولید گفته شد. عرضه این ارز اساسا برای واردات است و نکته آنکه بنا بر گزارش‌های رسمی هشت‌میلیارد دلار ارزی که برای این منظور در نظر گرفته شده بود، اصلا تمام شده است. به گزارش ایسنا در تاریخ ۲۰ آبان ۱۴۰۰ میزان تأمین ارز کالاهای اساسی با ارز ترجیحی در بودجه سال جاری هشت‌میلیارد دلار بوده؛ اما آنچه بانک مرکزی گزارش داده است، نشان داد که تأمین ارز صورت‌گرفته برای واردات کالاهای اساسی در نیمه اول سال جاری بیش از هفت‌میلیارد دلار بوده و در مجموع با واردات واکسن شرایط به نحوی پیش رفته که تقریبا تمامی هشت‌میلیارد دلار پیش‌بینی‌شده برای کل سال در نیمه اول تمام شده است. بر این اساس با توجه به ضرورت تأمین ارز کالاهای اساسی در فرصت باقی‌مانده تا پایان سال، دولت لایحه افزایش تأمین منابع با ارز ترجیحی و افزایش سقف آن از هشت‌میلیارد دلار قانون بودجه به ۱۲ میلیارد و ۶۰۰ میلیون دلار را به مجلس پیشنهاد کرده است.

این درخواست افزایش درحالی صورت گرفته که از دلایل آن افزایش قیمت جهانی نهاده‌های دامی و کشاورزی وارداتی و خشک‌سالی در سال جاری بوده که نیاز به تأمین ارز با نرخ ترجیحی را افزایش داده است. اما آنچه حتی نزدیکان دولت نیز به آن اذعان دارند، ناتوانی ارز ترجیحی برای کنترل قیمت‌هاست به شکلی که برخی از کالاهایی که شامل تخصیص ارز ترجیحی می‌شوند، گویی در بازار با قیمت دلار آزاد به مردم عرضه می‌شوند. نهاده‌های دامی یکی از کالاهایی است که با دلار چهارهزارو ۲۰۰ تومانی وارد ایران می‌شود اما بهای مواد پروتئینی در بازار با قیمت دلار آزاد به فروش می‌رسد که درحال‌حاضر شش تا هفت برابر دلار جهانگیری است. یکی از وب‌سایت‌های پرخواننده اقتصادی حتی از قول یک تحلیلگر اقتصادی مدعی شد تاکنون بیش از هشت میلیارد دلار و بیش از ۱۲ میلیارد دلار به بازار آمده است. اما هرچند دولت برای اضافه‌کردن ارز ترجیحی به اجازه مجلس نیاز دارد اما برای حذف آن به این اجازه نیاز ندارد و هم‌اکنون به نظر می‌رسد بی‌میلی خود را به مجلس نسبت می‌دهد که فقط قید دوفوریت آن را تصویب نکرد. احتیاطی که دولت حتی در انتشار اخبار مربوط به این موضوع نشان می‌دهد، نشان از این دارد که به جد از عواقب حذف یارانه به هرشکلی بیمناک است و احتمالا تجربه دولت پیشین را در این موضوع از نظر دور ندارد. تورم بسیار بالای کالاهای اساسی در ایران چندان رمقی برای خانوار ایرانی باقی نگذاشته است. اواخر آبان امسال رئیس اتاق بازرگانی تهران گفت نرخ تورم حدود ۴۵.۴ درصد است که با وجود کاهش ۰.۴ درصدی همچنان رقم بالایی است. تورم نقطه‌به‌نقطه نیز ۳۹.۵ است. یعنی یک خانوار ایرانی امسال برای خرید یک کالا نسبت به مهر سال گذشته ۳۹.۵ درصد هزینه بیشتری پرداخت می‌کند و «این موضوع برای جامعه خطرناک است». اما تا قبل از اظهارات خاندوزی رسانه‌ها عنوان «سردرگمی» را برای طرح حذف دلار چهارهزارو ۲۰۰ تومانی به دولت نسبت می‌دادند. هرچند پورابراهیمی، رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس کار این طرح را حداقل برای امسال تمام‌شده می‌دانست و گفت: «به نظر من تا این لایحه تبدیل به قانون و ابلاغ شود، دیگر شاید خیلی به درد دولت نخورد که بخواهد برای سال ۱۴۰۰ تصمیمی بگیرد. لذا پیش‌بینی من این است که این لایحه اجرائی نمی‌شود». اکنون این گمانه‌زنی با سخنان مرد اقتصادی دولت قوی‌تر شده است و سؤال پیش‌رو این است که امسال به کنار، دولت در بودجه ۱۴۰۱ برای این ارز چه تصمیمی خواهد گرفت؟

دبیر اجرائی نظام صنفی کشاورزان اصفهان در گفت‌وگو با «شرق»:

در بهترین حالت زاینده‌رود ۵ سال دیگر احیا می‌شود

چه شد که تجمعات کشاورزان در اصفهان دو جمعه متفاوت را پشت سر گذاشت؟

عکس: محمدرضا شریف، میزان

فاطمه علیان: از ۱۵ ماه گذشته تاکنون، زاینده‌رود فقط ۲۰ روز برای کشاورزان شرق و غرب اصفهان جریان داشت و همین بهانه‌ای شد که از ۱۶ آبان ماه، کشاورزان بستر تفتیده و خشک زاینده‌رود را با برپاکردن خیمه‌های رنگی محل اعتراض خود قرار دهند. اگرچه اعتراض کشاورزان یک دهه سابقه دارد، اما جمعه دو هفته پیش حضور هزاران نفر اصفهانی، با شعار احیای زاینده‌رود و اجرای مصوبات ۹ماده‌ای این مطالبه را به روشی نو به جامعه مخابره کرد. صنف کشاورزی در روز سوم آذرماه، صورت‌جلسه توافقات خود را در بیانیه‌ای اعلام کرد و هم نامه اداری مصوبات جلسه نمایندگان صنف کشاورزان (شورای میرآب‌ها و آب‌بران) در تاریخ دوم آذر را در فضای مجازی منتشر کرد. «اسفندیار امینی» دبیر اجرائی نظام صنفی کشاورزان اصفهان پس از ۲۰ روز سکوت خبری در گفت‌وگویی با «شرق» جزئیاتی تازه از شرایط روزهای گذشته و جلسات مختلف نمایندگان کشاورزان با مسئولان مطرح و در نهایت هم تحلیلی از وضعیت کنونی و شرایط این‌روزها ارائه می‌کند.

آقای مهندس، در ابتدا از مصوبات جلسه با استاندار اصفهان بگویید. آیا صنف کشاورزی از موضع خود عقب‌نشینی کرد؟

جلسه مشترک نمایندگان صنف کشاورزی، شورای میرآب‌ها و آب‌بران شرق و غرب و اداره اطلاعات استان و مجمع رهروان امربه‌معروف و نهی‌ازمنکر روز سه‌شنبه، دوم آذرماه، ساعت ۱۹ به میزبانی استاندار درخصوص اجرای خواست‌های ۹گانه کشاورزان متحصن زاینده‌رود برگزار شد و پس از بحث و تبادل نظر فراوان مصوباتی را دربر داشت که در هفت بند به اطلاع عموم رسیده است. قرار بود روز پنجشنبه جلسه‌ای با حضور معاون هماهنگی امور عمرانی استاندار برای نحوه اجرای این مصوبات برگزار شود که متأسفانه برگزار نشد که شاید به علت شلوغی‌های اخیر بوده است. صنف کشاورزی به خواسته‌ای نرسیده و قرار است از اوایل همین هفته مصوبات استانی که شامل تشکیل کمیته چهارگانه استانداری، جهاد کشاورزی، آب منطقه‌ای و صنف کشاورزی به دستور استاندار برای پیگیری امور مربوط به کشاورزان داخل استان است و همچنین شامل مصوبات کارگروه سازگاری با کم‌آبی، شورای عالی آب، شورای هماهنگی زاینده‌رود و ارائه گزارش مستمر آن به استاندار خواهد بود و تاریخ پیشنهادی بازگشایی آب برای کشت پاییزه و پروژه پساب فاضلاب اصفهان و اعتبار مورد نیاز توسط استاندار و ارائه گزارش پیشرفت کار در بازه زمانی ۱۵ روزه اجرائی شود. در بخش دیگرمصوبات توافق‌شده، هم پیگیری‌های فرااستانی درباره مصوبات کارگروه سازگاری با کم‌آبی، شورای عالی آب و شورای هماهنگی زاینده‌رود در اسرع وقت آغاز می‌شود و طی بازه‌های سه‌ماهه نتایج آن به استاندار و کشاورزان ارائه خواهد شد. پس تا این لحظه خواسته احیای زاینده‌رود محقق نشده و قرار است مصوباتی که نزدیک به یک دهه مسکوت مانده از اوایل همین هفته به‌طورجد دنبال شود.

آیا نگرانی مردم برای زاینده‌رود منتفل شده است؟ به نظر مردم حداقل در چهار استان مستقیما با مشکل زاینده‌رود دست‌به‌گریبان‌اند!

مردم نگران زاینده‌رود هستند و عده‌ای هم صحبت‌های بی‌سند ارائه می‌کنند. در سال ۹۲ در شورای عالی آب مصوبات ۹ماده‌ای در بخش‌های مختلف اعم از پرداخت خسارت، بازگشایی زاینده‌رود، تأمین منابع، پساب، توقف بارگذاری‌ها، مباحث نظارتی و ساماندهی رودخانه، آزادسازی حریم و بستر به تصویب رسید و طبق مصوبات وظایف تمام بخش‌های اجرائی تعیین تکلیف شد. بخشی از این وظایف هم به صنف کشاورزی واگذار شد که از سال ۹۳ وزارت نیرو ترجیح داد این وظایف را به چند شرکت واگذار کند که به علت عدم دقت به اهمیت مسائل اجتماعی در حوضه آبریز این شرکت‌ها نتوانستند از عهده اجرای آن برآیند. تدبیری در شورای هماهنگی زاینده‌رود و شورای عالی آب اتخاذ شد که از ظرفیت کشاورزان برای انجام ساماندهی رودخانه استفاده شود. در همین راستا سازوکار اجتماعی ساماندهی رودخانه به نظام صنفی کشاورزی و اجرای آن هم به تشکل آب‌بران واگذار شد و تمام این وظایف محمل قانونی دارد که متأسفانه عده‌ای حرف غیرمستند ارائه می‌کنند. برای اجرای ساماندهی رودخانه دفتر فنی استانداری، شرکت آب منطقه‌ای، شرکت‌های ناظر، کمیته ساماندهی با هفت کارگروه ساماندهی، بر این روند نظارت دارند که تا مقطعی هم که به سرانجام رسید و این کار در کشور بی‌نظیر بود. منتها عده‌ای در این دستگاه‌ها از ورود کشاورزان و صنف کشاورزی ناراحت‌اند، چراکه حضور ذی‌نفعان کشاورز هرچه در ساماندهی رودخانه پررنگ‌تر شود با تعارض منافع سازمان‌ها همراه می‌شود که با اشاعه اطلاعات غیرواقع این مسئله را به حاشیه می‌برند. من با ضرس قاطع به مردم و کشاورزان اطمینان می‌دهم چیزی جزء احیای زاینده‌رود و اجرای مصوبات ۹ماده‌ای پیگیری نمی‌شود و منطقی‌ترین مسیر برای جریان زاینده‌رود از سراب تا پایاب همین قوانین به تصویب رسیده است و مراقب حرف‌های بی‌سند باشند.

پس چرا قرارداد ساماندهی رودخانه با شرکت آب منطقه‌ای را امضا نکردید؟

به علت حواشی بسیاری که برای شخص بنده ایجاد کردند ترجیح دادم هیچ قراردادی را امضا نکنم و انرژی خود را صرف مسائل مهم‌تری کنم که نیازمند مدیریت است.

بروید سراغ مقایسه دو جمعه گذشته؛ چرا جمعه گذشته اجتماع مردم برای احیای زاینده‌رود مسالمت‌آمیز برگزار شد و این جمعه با درگیری همراه شد؟

نظام صنفی کشاورزی، شورای میرآب‌ها و آب‌بران معتقد است که هر اقدامی باید در مسیر و مدار قانون پیش برود. اما شما در نظر داشته باشید کشاورز جوانی که بیش از یک سال است هیچ کشتی انجام نداده، زمین‌هایش نابود شده و با فقر دست‌به‌گریبان است و از سوی دیگر با تخصیص ناعادلانه توزیع آب مواجه می‌شود از چه راهی خشم خود را نشان دهد! شرکت آب منطقه‌ای اصفهان نظارتی بر ایستگاه برداشت پمپاژ آب یزد ندارد و اطلاعاتی از میزان تخصیص آب به یزد در دسترس نیست. از آن طرف استاندار یزد از تأمین آب شرب از طریق تانکر در این استان خبر می‌دهد؛ این درحالی است که در گذشته و پیش از تخصیص آب از حوضه زاینده‌رود -به شرط بهره‌برداری از تونل سوم کوهرنگ- این استان دچار مشکل آب شرب نبود و تخصیص بیش از ۸۰ میلیون مترمکعب آب به بهانه ارتقای کیفی آب آشامیدنی یزد تخصیص یافت. چه اتفاقی افتاده است که آب آشامیدنی این استان ازطریق تانکررسانی تأمین می‌شود! از سوی دیگر می‌خواهند به این کشاورزان معترض خسارت پرداخت کنند؛ چرا نباید این خسارت را به کسانی داد که قانونی، آب پمپاژ می‌کنند و با پرداخت خسارت پمپ آنها جمع‌آوری شود! بیش از یک سال می‌شود که کشاورزان، آبی برای کشت نداشتند و چشم‌اندازی هم پیش‌رو نیست! حدیث نبوی داریم که «من لا معاش له لا معاد له»؛ انتظار نباید داشت که اوضاع عادی باشد. اینکه با صنف کشاورزی جلسه برگزار می‌کنند و به یک توافق نسبی می‌رسند به این مفهوم نیست که جامعه به آرامش رسیده است. چنین صحبتی ساده‌انگاری است! قطعا اگر بیانیه صادر نمی‌کردیم و چادرها جمع‌آوری نمی‌شد آیا ممکن بود خیل جمعیت را مانند جمعه گذشته مدیریت کرد؟ برای جلوگیری از تنش تقویت اعتماد دوطرفه ضروری است. مسئولان نباید وظایف خود را به برگزاری جلسات محدود کنند بلکه باید اقداماتی انجام دهند که به جلب اعتماد با مردم بینجامد و مسئولان نسبت به اقدامات گذشته خود پاسخ‌گو باشند و نباید مدام از مردم خواست که خویشتن‌داری کنند. اگر مدیران قاصر و ترک فعل به جامعه معرفی می‌شدند و با آنها برخورد قانونی می‌شد مردم هم به اعتماد بیشتری می‌رسیدند. چرا جلساتی که در تهران برگزار می‌شود نماینده‌ای از صنف کشاورزی در آنجا حاضر نیست! وضعیت کنونی ماحصل تصمیم مدیرانی است که از استان در جلسات پایتخت شرکت می‌کنند و اجازه حضور نماینده‌ای از صنف کشاورزان نیست!

شما در نظر داشته باشید کشاورز جوانی که بیش از یک سال است هیچ کشتی انجام نداده، زمین‌هایش نابود شده و با فقر دست‌به‌گریبان است و از سوی دیگر با تخصیص ناعادلانه توزیع آب مواجه می‌شود از چه راهی خشم خود را نشان دهد!

حدیث نبوی داریم که «من لا معاش له لا معاد له»؛ انتظار نباید داشت که اوضاع عادی باشد. اینکه با صنف کشاورزی جلسه برگزار می‌کنند و به یک توافق نسبی می‌رسند به این مفهوم نیست که جامعه به آرامش رسیده است. چنین صحبتی ساده‌انگاری است!

چرا تفاهم‌نامه نظارت مشترک نظام صنفی کشاورزان اصفهان با چهارمحال‌وبختیاری اجرائی نشد؟

با وجود اینکه مصوبه ملی دریافت کرده بودیم تا صنف کشاورزی چهارمحال‌وبختیاری و اصفهان نظارت مشترک بر حوضه زاینده‌رود انجام دهند، استان مجاور بدعهدی کرد و البته رئیس حوضه آبریز هم پیگیری‌های لازم را انجام نداد. بارها گفتیم بحث نظارتی را در استان اصفهان پیگیری کنیم که با دست‌اندازی نمایندگان مردم همراه شد. ای‌کاش می‌شد مناظره‌های بلندمدت برگزار شود تا مردم به اطلاعات شفاف و صحیح دسترسی داشته باشند خواسته‌ای که سال‌هاست مطرح شده و هیچ‌گاه اجرا نشد.

تا قبل از دهه ۳۰ و احداث تونل یک کوهرنگ و طرح انتقال آب، نقش نظام میرآب‌ها در حوضه زاینده‌رود برجسته بود. آیا امیدوارید این نظام با همان کارکرد احیا شود؟

در هیچ مقطعی از تاریخ نباید شورای میرآب‌ها از حوضه آبریز جدا می‌شد و با نقش قانون این اتفاق افتاد. در سال ۱۳۵۰، قانون تعاونی‌کردن تولید، شرکت‌های تعاونی تولید با عضویت بهره‌برداران تشکیل شد تا نظارت کافی و مدیریت بر مجاری آبی و شبکه‌های آبرسانی داشته باشند. پیش از آن هم بنگاه مستغلات آبیاری با مشارکت بهره‌برداران و همچنین ماده ۲۱ قانون توزیع عادلانه آب هم وزارت جهاد کشاورزی را مکلف به تقسیم و توزیع آب کشاورزی دانسته است و به همین سبب اجازه تشکیل شرکت‌های تعاونی تولید و تشکل آب‌بران به وزارت جهاد کشاورزی واگذار شد. پس قانون نظارت و مدیریت مشارکتی ذی‌نفعان حوضه زاینده‌رود بوده است و راهی جز نظارت مشارکتی بهره‌برداران حوضه زاینده‌رود و شورای میرآب‌ها نیست.

راه‌حل برون‌رفت از مشکل زاینده‌رود چیست؟

دو راه‌حل نهایی پیش‌راست. یکی «تأمین آب تخصیص داده‌شده» است که دولت باید یا منابع آب را تعریف کند یا با پرداخت خسارت پمپاژهای مجوز داده‌شده را جمع‌آوری کند. دوم «ساماندهی حوضه آبریز زاینده‌رود» است تا لگام‌گسیختگی حاکم بر رودخانه زاینده‌رود با مشارکت ذی‌نفعان سروسامان بگیرد. ۸۰ درصد مشکل در تأمین آب خلاصه می‌شود و دولت موظف است از سال ۶۱ شمسی هرگونه آب تخصیص داده‌شده را تعیین تکلیف کند که با تبعات پیش‌آمده اعم از فرونشست، کمبود آب شرب و بهداشت، پدیده ریزگرد و... اگر اقدام عاجلی برای آن نشود، چشم‌انداز خوبی پیش‌روی ما نخواهد بود.

با این اوصاف، آیا می‌توان در مدت دو سال مسئله زاینده‌رود را حل کرد؟

به‌هیچ‌وجه؛ اگر تمام شرایط دست‌به‌دست هم دهند در خوش‌بینانه‌ترین حالت پنج سال زمان می‌برد تا این حوضه آبریز از لگام‌گسیختگی خارج شود. چراکه ۴۳ هزار حلقه چاه در حوضه زاینده‌رود حفر شده و سرشاخه‌های حوضه آبریز با بندهای آبخیزداری مسدود شده و بالغ بر ۱۲ هزار چاه حریمی در دو استان به ثبت رسیده و بیش از سه‌هزار پمپاژ بر رودخانه است، حریم و بستر رودخانه اشغال شده و در جاهایی عرض رودخانه به کمتر از ۱۰ متر رسیده است و موارد بسیار دیگر، چطور می‌توان در مدت کوتاه علاج کرد. برای همین باز هم تأکید می‌کنم که باید مناظره‌ای عمومی ازطریق رسانه‌ها برگزار شود تا مردم آگاه شوند و برای رفع این مسائل همراهی کنند. مسائل زیست‌محیطی حوضه آبریز در سال ۱۳۴۹ با احداث سد زاینده‌رود پدیدار می‌شود و مشکلات ریشه‌دار با نیم‌قرن سابقه را که در ۱۵ سال اخیر شدت گرفته است، نمی‌توان در مدت کوتاه حل کرد.

شما به تغییرات اقلیمی که کره زمین را دربرگرفته به عنوان عامل مؤثر در کمبود بارش در حوضه زاینده‌رود باور دارید؟

من به تغییر اقلیم باور دارم نه تفسیری که بر این باور است که تغییر اقلیم منجر به کاهش بارش در حوضه آبریز زاینده‌رود شده است. به آمارها در سه سال زراعی گذشته مراجعه کنید. در سال زراعی ۹۸ بارش‌ها در حوضه زاینده‌رود ۲۱۴۴ میلی‌متر بود که در سال زراعی بعد، ۱۳۱۰ میلی‌متر به ثبت رسید و در سال زراعی گذشته هم با ۹۱۰ میلی‌متر بارش همراه بود. به‌طور متوسط در سه سال گذشته با ۴۲۲۰ میلی‌متر بارش مواجه بودیم که به‌طور متوسط ۱۴۵۰ میلی‌متر بارش داشتیم و سالانه ۱۵۰ میلی‌متر بیش از متوسط نرمال بارندگی ثبت شده است. چهار میلیاردو ۳۱۷ میلیون مترمکعب آب وارد سد زاینده‌رود شده و سالانه هزار و ۴۴۰ میلیون مترمکعب آب وارد این مخزن شده است و به ۸۵۰ میلیون مترمکعب آب که در این سه سال زراعی در بالادست حوضه زاینده‌رود برداشت شده است اضافه کنید. پس کمبود بارش نداشتیم. تغییرات اقلیمی بر تبدیل برف به باران نقش داشته است که البته برای اقلیم ما بهتر است که جنس بارش‌ها به صورت برف باشد اما باران روانابی زیادتری دارد و با سد کنترل می‌شود. پس حوضه زاینده‌رود با کم‌آبی مواجه نیست! و تغییر اقلیم باعث کاهش بارش‌ها در این حوضه نشده است.

بروید سراغ صنایع؛ عده‌ای بر این باورند که صنایع فولادی، زاینده‌رود اصفهان را بلعیده‌اند؛ باور دارید؟

دروغ بزرگی است. صنایع از نظر زیست‌محیطی اصفهان را با مشکلات عدیده‌ای مواجه کردند اما سهم اندکی از آب زاینده‌رود دارند. از مهرماه سال گذشته تاکنون، زاینده‌رود فقط ۲۰ روز برای کشت شرق و غرب جریان داشت. از چم آسمان که محل ایستگاه یزد و شرب اصفهان بزرگ است، ۱۵ ماه می‌شود آبی به پایین‌دست جریان نداشته و ایستگاه پمپاژ ذوب‌آهن، فولادمبارکه، صنایع نظامی، پالایشگاه و نیروگاه پایین چم آسمان قرار دارند و صنایع کماکان به فعالیت مشغول‌اند. سؤال اینجاست آب را از کجا تأمین می‌کنند؟ اگرچه مصرف آب صنایع اصفهان ناچیز است اما به علت توسعه‌های جمعیتی و شهری و رشد فزاینده مهاجرت گرفتاری‌های زیادی برای این استان به همراه داشتند و متهم اصلی را باید در برداشت بی‌رویه به علت توسعه وسیع کشاورزی در بالادست چم آسمان جست‌وجو کرد.

واکنش نظام صنفی کشاورزی اصفهان، به طرح‌های انتقال آب نظیر بن-بروجن و تونل گلاب چیست؟

کشاورزان اعلام کردند به هیچ عنوان اجازه طرح‌های انتقال آب نظیر بن-بروجن، تونل گلاب و هیچ طرح انتقال دیگری را نمی‌دهند. منبع تأمین تونل گلاب کجاست؟ مصوبه شورای عالی آب که از تاریخ ۹۲/۱۰/۲ هیچ‌گونه بارگذاری بر حوضه زاینده‌رود نشود و حتی طرح‌هایی که پیش از این تاریخ مجوز گرفته‌اند شامل بن-بروجن و گلاب می‌شود یا خیر؟ حکمی که در دادگاه تجدیدنظر نهایی شد و هرگونه طرح انتقال آب جدید به‌ویژه بن-بروجن را محکوم کرد، چه می‌شود؟ منبع تأمین آب در طرح توسعه جمعیتی با احداث ۴۰ هزار واحد مسکونی جدید در استان اصفهان کجاست؟ با بهره‌برداری تونل گلاب ۳۰۰ میلیون مترمکعب آب برداشت می‌شود که ادعا می‌کنند بیشتر از سه مترمکعب برداشت نمی‌کنند که می‌شود ۱۰۰ میلیون مترمکعب؛ برداشت آب با طرح بن-بروجن هم از حوضه زاینده‌رود به حوضه کارون با ۵۰ میلیون مترمکعب آب همراه است و اجرای ۳۱ طرح جدید در استان چهارمحال‌وبختیاری هم با برداشت ۱۰۰ میلیون مترمکعب توأم می‌شود که در مجموع به برداشت ۲۵۰ میلیون مترمکعب آب می‌انجامد به این معنا که هیچ‌گاه شاهد جریان زاینده‌رود از شبکه نکوآباد به پایین‌دست نخواهیم بود.

ادامه از صفحه ۴

برجام و رابطه تل آویو- واشنگتن

چنانچه بتوان اظهارات این مقام اطلاعاتی رژیم صهیونیستی را در در نگاه اول در چارچوب اختلافات سیاسی داخلی این رژیم بر سر منافع حزبی-گروهی تعبیر کرد و سایر ملاحظاتی را که می‌توان از آن برداشت کرد، به زمان مذاکراتی مناسب آن موکول کرد، اما در واقع امر نمی‌توان از کنار این واقعیت هم به‌سادگی عبور کرد که ایالات متحده با اذعان بر بی‌ثمربودن هر راه‌حلی در موضوع هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران به‌جز روش گفت‌وگو و تعامل، ابتکارات بسیاری برای مجاب‌کردن هم‌پیمانان و شرکای منطقه‌ای و بین‌المللی خود به کار گرفت که نباید از دید مذاکره‌کنندگان و مسئولان دیپلماسی کشور دور بماند.

از سوی دیگر، سایت اسرائیلی «Walla» ضمن هشدار به دولت فعلی رژیم صهیونیستی از مقامات این رژیم به‌ویژه از نخست‌وزیر رژیم خواسته است بسیار محتاط باشند؛ زیرا هرگونه تحرکی در قبال ایران می‌تواند انزوای سیاسی این رژیم را به همراه داشته باشد. این سایت در مطلبی به قلم «باراک راوید»، سرمقاله‌نویس خود، خاطرنشان کرده است که مواضع نفتالی بنت در تضاد با قول‌های قبلی اوست. بر پایه این منبع سه ماه پس از آنکه نفتالی بنت، نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی، به رئیس‌جمهوری ایالات متحده قول داده بود وارد حوزه تبلیغات علیه بازگشت آمریکا به موافقت‌نامه هسته‌ای نمی‌شود، به نظر می‌رسد نخست‌وزیر فعلی قصد تکرار سیاست‌های نخست‌وزیر سابق را دارد و این امر باعث ایجاد فضایی می‌شود که ایالات متحده به‌منظور نزدیک‌شدن به مرحله ازسرگیری مذاکرات هسته‌ای با ایران، از آن دوری می‌جوید.

یادآوری می‌شود که سایت مورد اشاره از سیاست‌های نتانیاهو درخصوص پرونده هسته‌ای ایران در دوران ریاست‌جمهوری باراک اوباما نیز انتقاد کرده و معتقد بود این امر باعث می‌شود رژیم صهیونیستی امکان اثرگذاری بر سیاست‌های آمریکا در قبال ایران را از دست بدهد.

در شرایطی که مسئولان رژیم صهیونیستی از تحقق هرگونه موافقت‌نامه حداقلی درخصوص مسائل هسته‌ای ایران از سوی دولت ایالات متحده به‌شدت واهمه دارند، روزنامه هاآرتص در یکی از مقالات اخیر خود نوشته است آمریکایی‌ها علائمی را در رفتارهای خود بروز می‌دهند که این احساس از آن استنباط می‌شود که واشنگتن آماده است از همه چیز بگذرد تا به امضای یک موافقت‌نامه هسته‌ای با ایران برسد.

تصریح روشن و آشکار راهبرد ایالات متحده در قبال مذاکرات هسته‌ای با جمهوری اسلامی ایران از سوی منابع رژیم صهیونیستی که حکایت از عزم واشنگتن برای رسیدن به توافق با تهران، علی‌رغم مخالفت‌های همیشگی این رژیم، در کنار اقدامات و تلاش‌های پیگیرانه آمریکا برای فراهم‌سازی مقدمات اجماع بین‌المللی برای تشدید فشارها علیه ایران، در صورت فقدان اراده لازم در طرف ایرانی برای رسیدن به توافق، گویای شرایط حساس و پیچیده پیش‌روی تیم مذاکره‌کننده کشورمان در مذاکرات روزهای آتی است.

مذاکرات هسته‌ای وین در هشتم آذرماه با تمام فراز و فرودهای خود و مواضع و شروط گوناگونی که مسئولان جمهوری اسلامی ایران و طرف‌های مقابل برای ازسرگیری مذاکرات هسته‌ای اعلام کرده‌اند، قرار است در پایتخت اتریش از سر گرفته شود. صحنه‌آرایی و فضای تشریح‌شده، حکایت از آن دارد که ایالات متحده تمامی تلاش‌های خود را برای اثرگذاری بر مواضع کشورها و جناح‌های مخالف مذاکرات هسته‌ای و موافقت‌نامه با جمهوری اسلامی ایران که کم هم نیستند، به کار گرفته تا بتواند مذاکرات آتی وین را به سرانجامی که مدنظر واشنگتن است، هدایت کند. این سرانجام می‌تواند با ابتکارات، عملکرد و مواضع متین مبتنی بر منافع ملی جمهوری اسلامی ایران به خروج کشور از شرایط تحریمی سخت و آزاردهنده برای مردم شریف و صبور ایران و دوری از پیش‌فرض‌های موهومی که انطباق چندانی نیز با واقعیات ندارد، بینجامد. هرچند سفر هفته گذشته مدیرکل آژانس به تهران و نوع خبررسانی و اطلاعات مربوط به این سفر و جمع‌بندی آن، چشم‌انداز شفافی را برای آینده این مذاکرات و دستیابی بی‌ماجرا به نتایج مطلوب و مورد انتظار عمومی تصویر نمی‌کند.

شناسه آگهی ۱۲۲۷۵۸۸

نوبت دوم

آگهی ارزیابی کیفی مناقصه گران

مناقصه عمومی یک مرحله‌ای "مراقبت، راهبری، تعمیر و نگهداری سیستمهای تاسیساتی و تعمیراتی ساختمان شماره ۳۱" به شماره ۰۱۰-۱۴۰۰-۰۸۴-۰۰۲

شرکت ملی نفت ایران

شرکت ملی نفت ایران در نظر مراقبت، راهبری، تعمیر و نگهداری سیستمهای تاسیساتی و تعمیراتی ساختمان شماره ۳۱ به شماره ۰۱۰-۱۴۰۰-۰۸۴-۰۰۲ را طبق شرایط و مدارک مربوطه از طریق برگزاری مناقصه عمومی یک مرحله‌ای برگزار نماید. از متقاضیانی که دارای شرایط ذیل می‌باشند دعوت می‌گردد تا هفت روز پس از چاپ آگهی نوبت دوم نسبت به دریافت اسناد ارزیابی کیفی اقدام و تا چهارده روز پس از اتمام مهلت یادشده، اسناد استعلام ارزیابی کیفی را تکمیل و عودت نمایند. دریافت و ارسال کلیه اسناد از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به نشانی www.setadiran.ir انجام‌شده و مناقصه گران باید نسبت به ثبت‌نام در سامانه ستاد و دریافت گواهی امضای الکترونیکی اقدام نمایند. برآورد مناقصه ۲۸۹.۱۵۶.۹۱۸.۶۴۸ ریال بوده و شرکت‌کنندگان در مناقصه باید توانایی ارائه تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار به مبلغ ۹.۶۸۳.۱۳۸.۳۷۳ ریال را داشته باشند. محل اجرای عملیات شرکت ملی نفت ایران و مدت اجرای کار ۱۲ ماه شمسی می‌باشد.

شرایط مناقصه گران:

۱ - گواهینامه تأیید صلاحیت ایمنی پیمانکاری معتبر صادرشده توسط وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی

۲ - ارائه گواهی تأیید صلاحیت صادرشده توسط وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی معتبر در بخش امور تاسیساتی

۳ - ارائه صورت‌های مالی حسابرسی شده منتهی به سال های ۱۳۹۸ یا ۱۳۹۹

*تبصره: به منظور بررسی صورت‌های مالی حسابرسی شده کلیه شرکت‌کنندگان باید نسبت به ثبت‌نام در سامانه جامع تجارت ایران (جام) به نشانی ntsw.ir اقدام نمایند.

امور پیمان‌ها

همه آگهی‌های ستاد شرکت ملی نفت ایران در سایت www.nioc.ir قابل‌مشاهده است.

روابط عمومی شرکت ملی نفت ایران